

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudkyň JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: a) Mgr. R. M.

b) Bc. J.M.

oba zastoupeni JUDr. Karlem Bockem, advokátem

sídlem Lidická 613, 738 01 Frýdek - Místek

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**

sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2017, č. j. MSK 60546/2017,
ve věci umístění stavby

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 16. 6. 2017 č. j. MSK 60546/2017 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobcům na náhradě nákladů řízení částku 25 094 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobců JUDr. Karla Bocka, advokáta, sídlem Lidická 613, 738 01 Frýdek – Místek.

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 22. 8. 2017 domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2017, č. j. MSK 60546/2017 (dále jen „napadené rozhodnutí“) a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Svou žalobu odůvodnili tím, že napadeným rozhodnutím bylo nezákonně zamítnuto odvolání žalobců proti územnímu rozhodnutí ze 15. 2. 2017, č. 10/2017, o umístění stavby „Novostavba bytového domu včetně inženýrských sítí, přejezdové komunikace a parkovacích ploch Ostrava-Zábřeh, p. č. X, X, X“ pro opožděnost. Nezákonnost napadeného rozhodnutí spatřují žalobci v nesprávním posouzení odvolací lhůty, co do jejího počátku, čemuž předcházelo protizákonné vymezení okruhu účastníků řízení, čímž došlo k nezákonnému zvýšení počtu účastníků a řízení bylo v důsledku toho možné podle označit § 144 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), za řízení s velkým počtem účastníků. Správní orgán totiž za účastníky řízení označil vlastníky pozemků a staveb na nich těchto stavebních parcel čísla X a pozemkových parcel č. X, vše v k. ú. Zábřeh nad Odrou. Takovéto určení okruhu účastníků řízení však odporuje ust. § 85 odst. 2b zák. č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, jelikož z těchto pozemků jsou sousedními pozemky parcel, na kterých má být stavba umístěna pouze tyto: p. č. st. X, p. p. č.X. Pokud by nedošlo k nesprávnému zvýšení počtu účastníků, nejednalo by se o řízení s velkým počtem účastníků, jelikož celkový počet účastníků by byl pouze 25. V řízení s velkým počtem účastníků vydání konkrétních správních aktů včetně rozhodnutí o umístění stavby oznamuje správní orgán účastníkům veřejnou vyhláškou, jak tomu bylo i v posuzované věci, a nikoliv do vlastních rukou, jak to správní orgán učinit měl, kdyby se o řízení s velkým počtem účastníků nejednalo. Žalobcům tak bylo vydané prvostupňové rozhodnutí doručeno až na základě jejich žádosti e-mailem dne 4. 4. 2017. Třicetidenní lhůta pro odvolání podle § 84 odst. 1 správního řádu by jim uplynula až 3. 5. 2017, žalobci však podali odvolání již 28. 4. 2017, proto včas. Žalovaný přesto odvolání zamítl pro opožděnost, přičemž otázku, zda se jedná o řízení s velkým počtem účastníků či nikoliv, tedy otázku účastnění, nevyřešil a žádná správní úvaha v tomto směru v napadeném rozhodnutí uvedena není. Nezákonný postup, jímž správní orgán zamítl odvolání žalobců, má za následek neprojednání jejich odvolacích důvodů. Žalovaný stanovil počet účastníků bez důkladného odůvodnění a navíc v rozporu s vlastní rozhodovací praxí, neboť v předcházejícím řízení týkajícím se téže stavby, stavební úřad označil probíhající řízení za řízení s počtem účastníků do 30, tedy nikoliv za řízení s velkým počtem účastníků.

V posuzované věci stavební úřad extenzivním způsobem vyložil ustanovení § 85 odst. 2b stavebního zákona a za osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich, může být územním rozhodnutí přímo dotčeno, označil i vlastníky bytových jednotek domu zcela vzdáleného od zamýšlené stavby.

2. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s tím, že napadené rozhodnutí je podle něj věcně správné. Je-li odvolání podáno opožděně, nemůže se odvolací orgán zabývat věcným posouzením. Odvolacím orgán se přitom zaměřuje pouze na posouzení a odůvodnění opožděnosti nebo nepřipustnosti odvolání. Za této situace se žalovaný nemohl zabývat otázkou, zda stavební úřad správně stanovil okruh účastníků řízení.
3. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobcům, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
4. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že dne 15. 2. 2017 Magistrát města Ostravy (dále jen „stavební úřad“) vydal územní rozhodnutí č. 10/2017, kterým rozhodl o umístění stavby „Novostavba bytového domu včetně inženýrských sítí, příjezdové komunikace a parkovacích ploch Ostrava-Zábřeh p. č. X, X aX“. Za účastníky řízení zde byli uvedeni žadatel, obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn, vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li žadatel - Česká telekomunikační infrastruktura, a.s., Ostravské vodárny a kanalizace a.s., Gas Net s. r. o., Amsoft s.r.o., osoby, jejichž vlastnické nebo jiné právo k sousedním stavbám nebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno; vlastníci pozemků a staveb na nich p. č. st. X a p. p. č. X, a osoby, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis – Orlovák z. s. Dne 16. 2. 2017 bylo na úřední desce Magistrátu města Ostravy zveřejněno oznámení o možnosti převzít písemnost – rozhodnutí č. 10/2017 o umístění stavby., které bylo sejmuto dne 6. 3. 2017. Dne 4. 4. 2017 zaslala L. K. z adresy stavebnespravni@ostrava.cz (stavební úřad) žalobcům požadované územní rozhodnutí. Dne 26. 4. 2017 podali žalobci prostřednictvím svého zástupce odvolání proti územnímu rozhodnutí č. 10/2017, ve kterém namítají mimo jiné též „protizákonné vymezení okruhu účastníků řízení“ a odejmutí možnosti účastníků řízení řádné účasti na řízení s ohledem na to, že bylo doručováno veřejnou vyhláškou a nikoliv do vlastních rukou. O odvolání žalobců rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že je zamítl pro opožděnost, neboť rozhodnutí č. 10/2017 jim bylo podle dokladů založených ve spise doručeno veřejnou vyhláškou dne 30. 3. 2017 a patnáctidenní lhůta pro odvolání marně uplynula 18. 4. 2017. Žalobci podali odvolání 28. 4. 2017.
5. Obecná pravidla doručování účastníkům řízení upravuje § 19 a následující správního řádu. Podle § 19 odst. 1 věta druhé správního řádu, *správní orgán doručí písemnost prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky*. Podle odstavce dvě, věty první téhož ustanovení, *není-li možné písemnost doručit prostřednictvím veřejné datové schránky, lze ji doručit také prostřednictvím provozovatele poštovních služeb*. Způsob doručování písemností v řízení s velkým počtem účastníků stanovuje § 144 odst. 6 správního řádu, tak, že *v řízení*

s velkým počtem účastníků řízení lze doručovat písemnosti včetně písemností uvedených v § 19 odst. 5 veřejnou vyhláškou. To se netýká účastníků řízení uvedených v § 27 odst. 1, kteří jsou správnímu orgánu známi; těmto účastníkům řízení se doručuje jednotlivě. Podle odstavce prvního tohoto ustanovení nestanoví-li zvláštní zákon jinak, rozumí se řízením s velkým počtem účastníků řízení s více než 30 účastníky.

6. Podle § 83 odst. 1 správního řádu, *odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.*
7. Podle § 84 odst. 1 správního řádu, *osoba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, který mohl správní orgán oznámit.*
8. Podle ustálené judikatury, rozhodnutí odvolacího orgánu o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřipustnost podle § 92 odst. 1 správního řádu není rozhodnutím, kde by se správní orgán věcně zabýval odvoláním účastníka řízení. Rozhodnutím podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolací správní orgán zamítá odvolání z důvodu jeho opožděnosti či nepřipustnosti, tj. z důvodu nenaplnění jedné ze základních procesních podmínek, bez nichž nelze podané odvolání meritorně posoudit. Proto také není odvoláním napadené rozhodnutí na základě opožděného či nepřipustného odvolání současně potvrzováno. V souladu s ustálenou judikaturou je tedy soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání, a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu (rozsudky ze dne 27. 5. 2010, č. j. 5 As 41/2009-91, ze dne 27. 4. 2012, č. j. 5 As 111/2011-87, ze dne 11. 7. 2016 č. j. 1 As 121/2016-42, ze dne 7. 9. 2017 č. j. 4 Azs 174/2017-51 nebo 1 As 204/2018-204 ze dne 26. 9. 2018).
9. Žalovaný ve svém stanovisku k žalobě správně poukázal na to, že se prvně zabýval tím, zda odvolání žalobců bylo podáno včas. Jeho správní úvaha vyjádřená v napadeném rozhodnutí však není dostatečná. Dovedil-li žalovaný, že napadené rozhodnutí bylo podáno opožděně, bylo nutno, aby se vypořádal rovněž s otázkou, kdy začala žalobcům běžet odvolací lhůta, a proč. Měl-li totiž za to, že řízení, ve kterém bylo podáno odvolání, je řízením s velkým počtem účastníků a současně žalobci právě s tímto závěrem nesouhlasili a z něj dovozovali své právo podat odvolání, byl žalovaný povinen se s touto námitkou vypořádat a odůvodnit, proč má za to, že se jedná o řízení s velkým počtem účastníků, v důsledku čehož mělo být žalobcům doručeno veřejnou vyhláškou a lhůta pro podání odvolání jim měla marně uplynout; jedná se totiž o otázku spojenou s podmínkou řízení, a nikoliv o meritorní řešení věci. Otázka, o jaké řízení se jedná, je pro posouzení včasnosti či opožděnosti odvolání žalobců stěžejní; jednalo-li by se totiž o řízení s velkým počtem účastníků, počátek lhůty pro podání odvolání by byl v souladu s § 144 odst. 6 a § 25 odst. 2 správního řádu určen vyvěšením oznámení o možnosti převzít rozhodnutí na úřední desce a odvolací lhůta by podle § 93 odst. 1 správního řádu činila 15 dnů. Nejednalo – li by se o řízení s velkým počtem účastníků, běžela by žalobcům podle § 84 odst. 1 správního řádu

třicetidenní lhůta pro odvolání až ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky dozvěděli.

10. Vzhledem k tomu, že taková úvaha v napadeném rozhodnutí není obsažena, je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a krajský soud jej proto bez jednání zrušil. V novém řízení se žalovaný vypořádá s otázkou počtu účastníků v řízení a s tím, z jakého důvodu má za to, že žalobcům počala běžet lhůta pro podání odvolání v návaznosti na oznámení rozhodnutí veřejnou vyhláškou.
11. Vzhledem k tomu, že v řízení byli plně procesně úspěšní žalobci, vzniklo jim v souladu s ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, k jejichž náhradě soud žalovaného zavázal. Náklady řízení žalobců představují zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 6 000 Kč, dále odměna ze zastoupení advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 4 960 Kč, podle § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) a § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., a to za tři úkony právní služby, příprava převzetí zastoupení, sepsání žaloby a vyjádření ke stanovisku žalovaného podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky, třikrát režijní paušál ve výši 300 Kč za každý z těchto úkonů právní služby podle § 13 odst. 3 vyhlášky a dále DPH z těchto částek s výjimkou zaplaceného soudního poplatku podle § 57 odst. 2 s. ř. s. Všechny tyto náklady řízení podle obsahu spisu žalobcům prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jejich práva. Soud proto žalovaného k jejich zaplacení zavázal, a to k rukám zástupce žalobců podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s ustanovení § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovení § 160 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 11. října 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu